

достовірно складена публічна звітність, може в значній мірі залежати результат переговорів про співпрацю.

Таким чином, проведений нами аналіз запевняє, що фінансова звітність підприємств не є комерційною таємницею, подається в чітко визначений термін, який встановлюється Кабінетом Міністрів України та є загальнодоступною для всіх зацікавлених громадян.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бабаєв А. С. Річна бухгалтерська звітність комерційної організації / А. С. Бабаєв. – К. : Бухгалтерський облік, 2013. – 210 с.
2. Камишенов П. І. Бухгалтерська (фінансова) звітність: складання та аналіз / П. І. Камишенов, А. П. Камишанов. Видання друге, виправлене і доповнене. К. : Літ-Р, 2013. – 232 с.
3. Качалін В. В. Фінансовий облік і звітність відповідно до МСБО / В. В. Качалін // 3-є вид. – К. : Справа, 2014. – С. 432.
4. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність: Закон України № 1724-VIII (1724-19) від 03.11.2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

УДК 330.5:657.37:334.72(045)

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ І ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НА ПРИКЛАДІ НІМЕЧЧИНИ

Половинко Т. Р., студентка групи Б 4/1

Науковий керівник – асистент Пісоченко Т. С.

Миколаївський національний аграрний університет

З давніх часів особливого значення набуває вивчення і порівняння систем бухгалтерського обліку, стандартів та рекомендацій в різних країнах світу. Тому на сьогодні є досить актуальним дослідження особливостей ведення бухгалтерського обліку у Німеччині, оскільки країна є активною учасницею Європейського Союзу й норми національного законодавства кореспондуються з загальноєвропейськими нормами [2].

Поглиблюючись в історію розвитку бухгалтерського обліку і фінансової звітності Німеччині, починаючи з 1993 р., цінні папери лише деяких великих компаній почали котируватися на біржах і стали застосовуватися МСФЗ для складання консолідованої звітності.

У Німеччині не публічні компанії ведуть облік, як правило, за національними стандартами бухгалтерського обліку. В Німеччині є актуальною складання фінансової звітності за МСФЗ у нинішньому вигляді для малого та середнього бізнесу є неефективним і не потрібним. Тому участі в обговоренні нових проектів стандартів МСФЗ для малого та середнього бізнесу приділяється особлива увага [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що особливу увагу на дану проблему та перспективи її розвитку у своїх працях звертають вітчизняні вчені, а саме: Бутинець Ф. Ф., Голов С. Ф., Кіндрацька Л. М., Кузьминський Ю. А., Кужельний М. В., Малюга Н. М., Палій В. Ф., Петрова В. І., Пушкар М. С., Соколов Я. В., Сопко В. В. та інші. Однак дані роботи містять лише теоретичні відомості, а не конкретні приклади здійснення облікової діяльності підприємствами.

Законодавчою базою обліку і звітності в Німеччині є Торговий кодекс, який поряд з іншими питаннями регулює складання звітності підприємств. Натомість закон про бухгалтерський облік відсутній. У цьому Кодексі міститься повний обсяг вимог, що представляються до індивідуальної фінансової звітності підприємства, та основні вимоги, пропоновані до консолідованої фінансової звітності. Розробка доповнень і пояснень до основних правил складання консолідованої звітності, рекомендації і створення нових, а також зміна старих стандартів – це прерогатива Німецького комітету зі стандартів фінансової звітності [3].

Специфікою німецької обліково-бухгалтерської практики є:

- по-перше – реєстри бухгалтерського обліку і форми фінансової звітності вважаються базовими документами для цілей оподаткування;

- по-друге – метою оподаткування компанії ведуть форму реєстра “Податковий баланс”. У разі його не ведення компанія має право використовувати дані торговельного балансу (дані бухгалтерського обліку). При такому варіанті у формі декларації наводять суму коригувань як різницю у сумах прибутку за цими двома балансами;

- по-третє, фінансова звітність в електронному вигляді подається до податкових органів разом з податковими деклараціями [1].

Річна фінансова звітність складається з балансу, звіту про прибутки і збитки, пояснювальної записки і звіту керівництва про стан компанії та її перспективи. У Німеччині допустимим є використання двох методів звіту про прибутки і збитки: метод повних витрат за елементами витрат (Gesamtkostenverfahren) – аналог розділу II українського Звіту про фінансові результати; метод функціональних витрат за статтями калькуляції (Umsatzkostenverfahren) – аналог розділу I українського Звіту про фінансові результати. Річний фінансовий звіт повинен складатися до кінця 5-го місяця року, наступного за звітним, і публікуватися до кінця 12-го місяця. Річна звітність усіх компаній, за винятком малих, підлягає аудиту незалежними аудиторами.

Отже, становлення і розвиток фінансової звітності пройшли довгий шлях змін. При цьому найбільш динамічно на цей процес вплинула поява МСФЗ, які змінили якісні характеристики фінансової звітності. Крім того поява МСФЗ тісно пов’язана із зародженням консолідованої фінансової звітності. Реформування бухгалтерського обліку та фінансової звітності в Німеччині на сучасному етапі змінило методологічні основи формування інформації про операції та представлення її у фінансовій звітності, наблизивши вітчизняну облікову систему до вимог МСФЗ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Торговое уложение Германии. Закон об акционерных обществах. Закон об обществах с ограниченной ответственностью. Закон о производственных и хозяйственных кооперативах. – М.: Волтерс Клувер, 2009. – 632 с. ISBN 978-5-466-00383-3
2. Бутинець Т. А. Бухгалтерський облік : навчальний посібник для студентів / Т. А. Бутинець, Л. В. Чижевські, С. Л. Береза. За ред. Ф.Ф. Бутинця. Житомир: ЖІТІ, 2000. – 627 с.
3. Грабова Н. М. Теорія бухгалтерського обліку: 2001 : навчальний посібник / Н. М. Грабова, за ред. М. В. Кужельного. – К.: А.С.К., 2001. – 272 с.
4. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський облік на підприємствах з різними формами власності / Н. М. Ткаченко – К.: Навч. посібник. – К.: А.С.К., 1997. – 162 с.

УДК 657.411(477)

ОБЛІК ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ЗА МСФЗ

Яновська Г. О., студентка групи Б 4/1

Науковий курівник – асистент Пісоченко Т. С.

Миколаївський національний аграрний університет

Величина власного капіталу будь-якого підприємства часто є визначальною для встановлення того, наскільки підприємство може здійснювати безперервну діяльність і наскільки діяльність забезпечена власними, а не запозиченими джерелами фінансування. Розкриття інформації про стан і зміни власного капіталу у звітності дозволяє управлінському персоналу оцінювати фінансову незалежність підприємства і напями подальших управлінських рішень, а користувачам – робити висновок про рівень майстерності менеджерів розпоряджатися віреними їм ресурсами. Особливості ведення обліку власного капіталу зазначено у міжнародних стандартах фінансової звітності (далі – МСФЗ) [1].

Питанням обліку власного капіталу, його структури, формування і використання у вітчизняній та міжнародній практиці приділяли увагу такі вчені, як Бутинець Ф. Ф., М.Т. Білуха, С.Ф. Голов, М.С. Пушкар, В.Ф. Палій, В.В. Сопко та інші автори.

Петришиною Н. С. та Грезнюк О. О. була здійснена порівняльна характеристика категорії “власний капітал” за національними та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку. Національними стандартами передбачено обчислення власного капіталу шляхом зменшення вартості активів на суму зобов’язань підприємства на звітну дату. Загалом така послідовність відповідає МСФЗ, оскільки капітал визначається як частка в активах підприємства, яка залишається після того, як будуть погашені всі його зобов’язання. Проте, на відміну від П(С)БО, міжнародні стандарти трактують власний капітал як чистий капітал або чисті активи суб’єкта господарювання, адже вони є базовим джерелом фінансування. Достовірне та